

ತ್ರಲರಿನ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದ ನೀರಿನ ಟಾಂಕಿಯನ್ನು ಬಡಾ ಬಾವಡಿಯ ಬಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಚಾಲಕ ಇದ್ದೂಸಜ್ಜ ಬಾವಡಿಗೆ ಅಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೀಡಿ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ದಮ್ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ಕುಳಿತ. ಇದೀಗ ಒಂದು ಹೊಸ ಕೆಲಸ ಅವನಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಎರಡು ದಿನಗಳಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಎಂಟು ಕಿಲೋ ಮೀಟರ್ ದೂರದ ಸಿಂಗಾರಣೆಗೆ ನೀರು ಹೊಡೆಯುವುದು. ಅದೂ ಎರಡು ಟಾಂಕಿ. ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದರಂತೆ.

ಬಡಾ ಬಾವಡಿಯಿಂದ ಸುಳಿಗಾವ್, ಚಿಮ್ಮನೂರು, ಸಂತೇರಿ ನಂತರ ಸಿಂಗಾರಣೆ. ತುಸು ಘಟ್ಟ ಏರಬೇಕಾದ ಪ್ರದೇಶವೇ. ಕಲ್ಲುಗಳೆದ್ದ ರಸ್ತೆ, ಹಳ್ಳಗಳು ಬೇರೆ, ಗಾಡಿ ಧಡ್ಡೆಂದು ಎದ್ದು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸ್ವೇರಿಂಗ್ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತ ಅವನಿಗೆ ತಿಂದುದಲ್ಲ ಹೊರ ಬರುವ ಸ್ಥಿತಿ. ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಡೆಯನ ಮಾತನ್ನ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವಂತಿಲ್ಲ. ಎರಡು ದಿನಕ್ಕೂಮ್ಮೆ ಎರಡು ಟಾಂಕಿ ನೀರು ಹೊಡೆದು ಆತ ಈ ವರದಿಯನ್ನ ಒಡೆಯನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಆತ ತನ್ನ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದ ಗಡ್ಡವನ್ನ ನೀವಿಕೊಂಡು 'ಅಚ್ಚಾ' ಅನ್ನಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಈತ ಗಾಡಿ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹಳ್ಳಿಯ ದನಕರು ಎಮ್ಮೆ ಸದ್ದು ಮಾಡುವ ಗಾಡಿಯ ಗದ್ದಲಕ್ಕೆ ಬೆದರಿ ಓಡುತ್ತಿರಲು ನೀರು ತುಂಬಲು ಹೋಗಬೇಕು. ಒಡೆಯನ ಬಡಾ ಬಾವಡಿಯ ಬಳಿ ನೀರಿಗಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಟಾಂಕರುಗಳು ಮತ್ತೂ ಇದ್ದವು. ಕೆಲ ಗಾಡಿಗಳ ಮೇಲೆ, ಸೈಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ, ನಾಲ್ಕು ಕಾಲಿನ ಎಳೆಯುವ ಗಾಡಿಗಳ ಮೇಲೆ, ಸ್ಕೂಟರುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೊಡಪಾನಗಳನ್ನ ಹೇರಿ ಇಲ್ಲ ಕಟ್ಟಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನ ಸಾಗಿಸುವ ಕೆಲಸ ಜನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಟಾಂಕರಿನ ಆಕಾರದ ಕೆಲ ಡಬ್ಬುಗಳು, ಡ್ರಮ್ಮುಗಳು, ಬಿಂದಿಗೆಗಳು, ಕೊಡಪಾನಗಳೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಕೆಲಸ ನೀರು ಸಾಗಿಸುವುದು.

ಬಡಾ ಬಾವಡಿಯಿಂದ ನೀರು ಸಾಗಿಸುವವರೆಲ್ಲ ಅದರ ಮಾಲಿಕನಿಂದ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದವರೇ. ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯದೆ ಒಂದು ಹನಿ ನೀರು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಹಳೆಯ ಬಾವಡಿ ಮಾಲಿಕನ ಹಿರಿಯರು ಅದೆಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಬಾವಿ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ನೀರೇ ಮೀಸಲು. ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಈ ಬಾವಡಿಯ ನೀರು ಸಾಲುತ್ರಿತ್ತು ಕೂಡ. ಈಗೀಗ ಜನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮನೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿವೆ, ಸುತ್ತ ಮನೆ ಅಂಗಡಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಜನ ನೀರಿಗಾಗಿ ಬೇರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಬೇಸಿಗೆ ಬಂತು ಅಂದರೆ ಬೆರ್ರೆಲ್ಲ ನೀರಿನ ಮೂಲಗಳು ಬರಿದಾಗಿ ಬಡಾ ಬಾವಡಿಯಿಂದೇ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಂದೇ ಬಡಾ ಬಾವಡಿಯ ಮಾಲಿಕ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯುವ, ದಿನಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಎರಡು ಕೊಡಪಾನ ನೀರು ಸೇದಬೇಕೆಂಬ, ಬಾವಡಿಯ ಸುತ್ತ ಕೊಳೆ ಗಲೀಜು ಮಾಡಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಕೆಲವು ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಜನ ಕೂಡ ಈ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಟ್ರೈಲರಿನ ಚಾಲಕ ಇದ್ದೂಸಜ್ಜ ಕಲ್ಲಿನ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಬೀಡಿ ಸೇದಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಿರಲು ತನ್ನ ಹಿಂಬದಿಯ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಜೋಪಡಿಯೊಳಗಿನಿಂದ 'ದಾದ ದಾದ' ಎಂದೊಂದು ದನಿ ಕೇಳಿಸಿ ಇದ್ದೂಸ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ. ಮುಂದಿನ ಆರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಸೌದೆಯನ್ನ ಅಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ತುಂಬ ಲಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ತೋಟದಲ್ಲಿ, ಹತ್ತಿರದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮರ ಮುರಿದು ಬಿದ್ದರೆ, ಕೂಡಲೇ ಮಾಲಿಕ ಆಳುಗಳನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಈ ಮರವನ್ನ ಕಡಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ತಂದು ಜೋಡಿಸುವಂತೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸ ದವರಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಜೋಪಡಿ ಸದಾ ತುಂಬಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಜೋಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಅದಾರೋ ಸೇರಿ ಕೊಂಡು ತನ್ನನ್ನ ಕರೆದದ್ದು ವಿಚಿತ್ರ ಅನಿಸಿತು ಇದ್ದೂಸನಿಗೆ. ಆತ ಗಾಬರಿಯಾದ. ಬೆಚ್ಚಿ ಎದ್ದು ನಿಂತ.

'ನಾನು ಸಿಂಗಾರಣೆ ಚಮೇಲಿ' ಎಂದಿತು ಒಡೆದು ಜೋಡಿಸಿದ ಸೌದೆಯ ನಡುವೆ ಇದ್ದ ಒಂದು ಚೆಲುವಾದ ಮುಖ. 'ಹೌದಾ ಹೌದಾ?' ಎಂದು ತೊದಲಿದ ಇದ್ದೂಸಜ್ಜ. ಮಾಲಿಕನ ಮನೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಒಂದು ಹಣ್ಣು ಹೀಗೆ ಹೊರ ಬಂದು ಕೆಲಸಗಾರರ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಅವನಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿತ್ತು. ಮಾತನಾಡಬಾರದಿತ್ತು. ಇದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಲಿಕ. ಈ ವಿಚಾರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದೇ ಗಾಬರಿಗೊಂಡ ಇದ್ದೂಸಜ್ಜ.

ಹೀಗೆಂದೇ ಆತ ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಂಡು ನುಡಿದ..

'ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿ ಬಿಚ್ಚಾರು. ಏನು ಹೇಳು?' ಎಂದು ಅವಸರಿಸಿದ. 'ಟಾಂಕಿ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ನೀನು ಸಿಂಗಾರಣೆಗೆ ಹೋಗುವವನೆ ಅಲ್ಲಾ.....ದಾದ....'

'ಹೌದು ಎರಡನೇ ಟಾಂಕಿ ಇನ್ನೂ ಬಾಕಿ ಇದೆ. ಅದನ್ನ ಹೊಡೆದ ಮೇಲೆ ಒಡೆಯರ ಮನೆಯ ಬಚ್ಚಲಿಗೆ ನೀರು ಹೊಡೆಯ ಬೇಕು' ಎಂದು ಇದ್ದೂಸ ನುಡಿದು ಇದೆಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಯಾಕೆ ಎಂಬಂತೆ ಚಮೇಲಿಯ ಮುಖ ನೋಡಿದ.

'ನಾನೊಂದು ಗಂಟು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ....ಅದನ್ನ ಸಿಂಗಾರಣೆ ಮನೆಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತೀಯ ?'

'ಗಂಟು....ಸಿಂಗಾರಣೆ ಮನೆಗೆ..?' ಬೆರಗಾದ ಇದ್ದೂಸ.

'ಬೇರೆ ಏನೂ ಕೇಳ ಬೇಡ....ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳ ಬೇಡ.....' ಎಂದಳವಳು.

'ಹೌದು ಆ ಮನೆ ಯಾರದ್ದು ? ನಿನ್ನಗೂ ಆ ಮನೆಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ?' ಇದ್ದೂಸಜ್ಜನ ಬಾಯಿಂದ ಈ ಮಾತುಗಳು ಹೊರ ಬೀಳುತ್ತಿರಲು ಚಮೇಲಿ ಗಾಬರಿಯಾದಳು.

'ಇಲ್ಲ ಅದೇನೂ ಇಲ್ಲ...' ಇಷ್ಟು ಮಾತುಗಳನ್ನ ಹೇಳುತ್ತ ಅವಳು ಸೌದೆ ಹೊರಗಳ ಹಿಂದೆ ತನ್ನ ಮೈ ಮರೆಸಿ ಕೊಂಡಳು. ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಬಾಡಿದವು. ಈ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲಿ ರಟ್ಟಾಗುತ್ತದೋ ಎಂಬಂತೆ ಆಕೆ ಭೀತಿಯಿಂದ ನಿಂತಳು. ಬೇಡ ಬಿಡಿ ಅನ್ನುವಂತೆ ಅಲ್ಲದ ಕದಲಿ ಹೋಗುವ ಯತ್ನ ಮಾಡಿದಳು. ಇದ್ದೂಸಜ್ಜ ತುಸು ಗಾಬರಿಯಾದ. ಎಲ್ಲೋ ತಾನು ಚಮೇಲಿಯ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಘಾಸಿಗೊಳಿಸಿದ್ದೇನೆ ಅನಿಸಿ ಆತ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು ನಾನು ನೀನು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬಡಬಡಿಸಿದಾಗ ಅಷ್ಟು ದೂರ ಹೋದ ಚಮೇಲಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದಳು. ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡ ಗಂಟನ್ನ ಮುಂದೆ ಚಾಚಿ 'ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸು ಮತ್ತೆ ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಅಂತ ಹೇಳು' ಎಂದು ನುಡಿದು ಸೌದೆ ಜೋಪಡಿಯ ಆಚೆ ಬೆಳೆದ ಮರಗಿಡಗಳ ನಡುವೆ ಕಾಣೆಯಾದಳು. ಆಗಲೇ ಟಾಂಕಿಯನ್ನ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದ ಆಳುಗಳಲ್ಲಿ ಓರ್ವ ಒಂದು ಟಾಂಕಿ ತುಂಬಿದ ಎನ್ನುವುದನ್ನ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದೂಸಜ್ಜ ಎದ್ದ.

ಸಿಂಗಾರಣೆಯವರೆಗೂ ಇವನಿಗೆ ಇದರದ್ದೇ ಚಿಂತೆ. ಈ ಹುಡುಗಿ ಯಾರು ? ಸಿಂಗಾರಣೆಯ ಆ ಮನೆಗೂ ಇವಳಿಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ? ಈ ಗಂಟಿನ ಮುಚ್ಚು ಮರೆ ಏಕೆ? ಪಾಪ ತಾನು ಆ ಹುಡುಗಿಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಘಾಸಿಗೊಳಿಸಿದನೆ ಎಂದು ಪೇಚಾಡಿಕೊಂಡ. ಟ್ರೈಲರ್ ನಡೆಸುತ್ತ ಇದ್ದೂಸ ಯೋಚಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ನೀರಿನ ಟಾಂಕಿ ಸಿಂಗಾರಣೆ ತಲುಪಿದ ಕೂಡಲೆ ಅದನ್ನ ಬರಿದಾಗಿಸಲು ಬಿಟ್ಟು ಈತ ಚಮೇಲಿಯ ಮನೆಗೆ ಓಡಿದ. ಮಾಜಿ ಎಂದು ಕರೆದು ಹೊರ ಬಂದ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಆ ಗಂಟನ್ನ ನೀಡಿದ. ಚಮೇಲಿ ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಗಂಟನ್ನ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ ಹೆಂಗಸು ಅದನ್ನ ಎದೆಗೆ ಒತ್ತಿ ಕೊಂಡಳು. ಮುಖಕ್ಕೆ ಒತ್ತಿ ಕೊಂಡಳು, ಮೂಸಿ ನೋಡಿದಳು. ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಒತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೀರ ಹನಿ ಉದುರುತ್ತಿರಲು ಅಳುತ್ತ ಅವಳು ಒಳಗೆ ಮಾಯವಾದಳು. ಇದ್ದೂಸ ಟಾಂಕರಿನತ್ತ ನಡೆದ. ಅದನ್ನ ಕೂಡಲೆ ಬರಿದಾಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಆತ ಹೋಗಿ ಬೆಳಿತ್ತು. ಬಡಾ ಬಾವಡಿಗೂ ಸಿಂಗಾರಣೆಗೂ ನಡುವೆ ನೀರಿನ ಸರಬರಾಜು ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ನೀರಿನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಗಂಟು, ಹೂವು ತರಕಾರಿ ವಿನಿಮಯ ನಡೆಯಿತು. ಸಿಂಗಾರಣೆಯಿಂದ ಬಡಾ ಬಾವಡಿಯ ಈ ಮನೆಗೆ ಎಣ್ಣೆ ವಾಸನೆ ಸೂಸುವ ಕೆಲ ತಿಂಡಿ ಪೊಟ್ಟಣಗಳೂ ವಿನಿಮಯ ಗೊಂಡವು. ದಿನಗಳು ಉರುಳಿದವು. ಬಿಸಿಲ ಪ್ರಖರತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಯಿತು. ಸಿಂಗಾರಣೆಗೆ ಸರಬರಾಜು ಆಗುವ ನೀರನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು.

ಮಾಲಿಕರೇ ಇದ್ದೂಸನನ್ನ ಕರೆದು 'ಇನ್ನು ಎರಡು ದಿನಕ್ಕೂಮ್ಮೆ ಎರಡೆರಡು ಟಾಂಕಿ ಬೇಡ....ಪ್ರತಿ ದಿನ ಒಂದೊಂದು ಟಾಂಕಿ ಹೊಡಿ' ಎಂದರು. ಆಯಿತು ಎಂಬಂತೆ ತಲೆ ಆಡಿಸಿದ ಇದ್ದೂಸಜ್ಜ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಚಮೇಲಿ ಕೂಡ ಹೇಳಿದಳು— 'ದಾದ ನಮ್ಮದು ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬ, ಮನೆ ತುಂಬ ಮಕ್ಕಳು. ನೀರನ್ನ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಡ....' ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಳು. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಚಮೇಲಿಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದೂಸನಿಗೆ ಏನೋ ವ್ಯಾಮೋಹ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಇದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗಾಗಿ ಇವನ ಹೃದಯ ಅದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಡುಕಾಡತೊಡಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಮಗಳಂತೆ ಇದ್ದ ಅವಳನ್ನ ಅದೊಂದು